

MGOPS.K.0641/1/2020

Lubomierz, dnia 28 kwietnia 2020r.

Pan
Michał Pater
Przewodniczący Rady Miejskiej
Gminy Lubomierz

W nawiązaniu do przedłożonego sprawozdania z działalności Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubomierzu w 2019 roku, oraz pytaniami Pani Radnej Krystyny Andrzejczak, kierowanymi podczas posiedzenia Komisji Rewizyjnej oraz Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, przedkładam w formie uzupełnienia następujące informacje.

Ad. 1 Kto jest Przewodniczącym Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Gminie Lubomierz?

Funkcję Przewodniczącego od 2011r. (tj. od początku powołania Zespołu) pełni Bogdan Łużny – Kierownik Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubomierzu.

Ad. 2 Ile jest grup roboczych w zespole interdyscyplinarnym?

Zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach. W 2019 roku Przewodniczący zespołu powołał 16 grup roboczych – funkcjonujących w czasie trwania procedury Niebieskiej Karty.

Ad. 3 Kto w Gminie Lubomierz pełni funkcję Asystenta rodziny.

Funkcję Asystenta rodziny w Gminie Lubomierz pełni Pani Izabela Piątek.

Ad. 4 Czy zakończyła się już pomoc asystenta rodziny dla rodzin i osób wspomnianych w sprawozdaniu?

W 2020 roku Asystent kontynuuje współpracę z rodzinami, o których mowa w sprawozdaniu.

Ad. 5 Czy są jakieś wymierne efekty wsparcia Asystenta rodziny?

Asystent rodziny podejmuje współpracę z rodziną rozpoznając poziom jej dysfunkcji i opierając się na metodyce podejścia skoncentrowanego na rozwiązaniach oraz dialogu motywującym, wspierają rodziny do pozytywnych zmian, do wydobywania i pomnażania ich zasobów, zawsze zgodnie z dobrem rodziny i w zindywidualizowanym tempie realizacji działań. Asystent, jako osoba wspierająca, w czasie spotkań z rodziną motywuje, komplementuje, podnosi poczucie własnej wartości, wspiera, wzmacnia, modeluje, informuje, podejmuje działania wychowawcze, towarzyszy, podnosi umiejętności rozwiązywania problemów, pomaga w odreagowaniu, rozszerza kontakty, a czasami również narzuca wymagania, przydziela zadania, czyli używa całego wachlarza metod, dzięki którym rodzina ma szansę na reintegrację, a dzieci na wychowywanie się w atmosferze miłości, akceptacji i rozumienia ich potrzeb.

Asystent rodziny dokonuje okresowej oceny sytuacji rodziny, którą przedstawia w formie kwartalnych sprawozdań. Wynika z nich, iż zakres działań podejmowanych przez asystenta rodziny jest bardzo szeroki. Jednym z takich działań jest nawiązywanie współpracy z wszystkimi instytucjami związanymi z daną rodziną (np. pracownik socjalny, kurator, pedagog szkolny, wychowawca przedszkolny, dzielnicowy, zespół interdyscyplinarny itp.) i wytyczenie wspólnego kierunku działania. Spotkanie przedstawicieli odbywa się zazwyczaj w miejscu pracy któregoś z nich, gdzie po wysłuchaniu wszystkich opinii protokołuje się ustalone działania przypisane poszczególnym osobom wraz z wyznaczeniem terminu ich realizacji oraz terminu kolejnego spotkania. Takie zachowanie pokazuje rodzinie, że instytucje kontaktują się ze sobą i ściśle współdziałają, dając wyraz szczególnej troski o los rodziny.

Bardzo ważne w pracy asystenta rodziny jest budowanie prawidłowych postaw społecznych i rodzinnych, a tym samym pokazanie klientowi, że ma moc sprawczą i jest w stanie, przy niewielkiej pomocy samodzielnie rozwiązać większość swoich problemów i dlatego też pracę z rodziną rozpoczyna się od uregulowania spraw urzędowych. Asystent pomaga w napisaniu pism sądowych, wypełnianiu wniosków urzędowych, czy towarzyszy

w czasie rozpraw, wizyt w urzędach, u potencjalnych pracodawców, lekarzy specjalistów. Asystent nawiązuje kontakty z darczyńcami, osobami prywatnymi, pośrednicząc w przekazywaniu mebli, sprzętu gospodarstwa domowego, odzieży, sprzętu sportowego itp.

Dzięki współpracy z asystentem rodziny osiągnięto większość pozytywnych zmian w rodzinach. Te najbardziej efektywne, to między innymi zapobiegnięcie pozbawienia władzy rodzicielskiej, podjęcie zatrudnienia, utrzymywanie abstynencji w rodzinach z problemem alkoholowym, pozyskanie świadczeń w ramach zasiłków rodzinnych i dodatków mieszkaniowych, remonty, doprowadzenie mediów do mieszkania, zagospodarowanie pomieszczenia na kuchnię i łazienkę.

Towarzysząc klientowi podczas rozmów w urzędach udało się podjąć negocjacje w sprawie umorzenia zadłużenia mieszkaniowego, rozłożyć na raty zadłużenia, a towarzysząc w przychodniach, ośrodkach terapeutycznych, klienci czując wsparcie chętniej zapisywali się na konsultacje psychiatryczne, pedagogiczne, terapie indywidualne i rodzinne.

Nawiązując ścisłą współpracę z poszczególnymi instytucjami, szczególnie z kuratorami i pedagogami szkolnymi, pojawiła się możliwość dokładnego, obiektywnego zdiagnozowania rodziny, którego efektem jest postanowienie Sądu o umieszczeniu dwójki dzieci w pogotowiu opiekuńczym. Dzięki pomocy materialnej, rodziny objęte asystenturą wymieniły meble, sprzęt AGD i RTV, pomalowały i wyposażyły w niezbędny sprzęt mieszkania, wymieniły okna, zakupiły komplety pościeli dla dzieci, zakupiły rowery, rolki, zabawki, przybory i wyprawki szkolne dla dzieci, odzież.

Ad. 6 W jaki sposób wyłaniane są rodziny i osoby , które korzystają z wsparcia asystenta rodziny?

W przypadku gdy ośrodek pomocy społecznej poweźmie informację o rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej przeprowadza w tej rodzinie wywiad środowiskowy, na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (T.j. z 2019r. Dz. U. poz. 1507 ze zm.). Po przeprowadzeniu wywiadu, o którym mowa powyżej, pracownik socjalny dokonuje analizy sytuacji rodziny. Jeżeli z analizy, o której mowa, wynika konieczność przydzielenia rodzinie asystenta rodziny, pracownik socjalny występuje do kierownika ośrodka pomocy społecznej z wnioskiem o jego przydzielenie. Po otrzymaniu wniosku, kierownik ośrodka pomocy społecznej przydziela rodzinie asystenta rodziny.

Ad. 7 Na czym ma polegać aktywizacja społeczności lokalnej w partycypacji czynnej w opiekę nad osobami starszymi, schorowanymi itp.?

Pisząc o aktywizacji społeczności lokalnej w partycypacji czynnej w opiekę nad osobami starszymi, schorowanymi, w szczególności niepełnosprawnymi, mam na myśli aktywny wkład zarówno po stronie instytucji samorządowych, jak i lokalnej społeczności w pomaganiu tym osobom w przezwyciężeniu problemów dnia codziennego, z którymi nie radzą sobie, z uwagi na ograniczenia związane z podeszłym wiekiem, niepełnosprawnością lub złym stanem zdrowia.

Po stronie samorządu i lokalnych stowarzyszeń mogą to być np. realizowane projekty lub programy, w których uwzględniane są działania ukierunkowane na zaspakajanie potrzeb tej części mieszkańców gminy. Natomiast ze strony społeczności lokalnej czyli tzw. „zwykłych mieszkańców” może to być po prostu okazywanie codziennej empatii i zrozumienia problemów i ograniczeń drugiego człowieka, chęć niesienia nawet najdrobniejszej pomocy tj. zrobienie zakupów, wykonanie drobnych prac naprawczych w mieszkaniu, podwiezienie do lekarza, poświęcenie swojego wolnego czasu i uwagi drugiej osobie itp. Możemy to nazwać zwykłą sąsiedzką pomocą, pomocą międzypokoleniową lub wolontariatem – możliwości jest wiele, wystarczy po prostu chcieć. Nieodzowna w tym zakresie wydaje się rola miejscowych szkół, które mogą w jakiejś części wpływać na kształtowanie postaw prospołecznych wśród swoich uczniów – zgodnie z przysłowiem „czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci”.

Ad. 8 Co konkretnie oznacza konieczność zatrudnienia kolejnego opiekuna?

Na dzień dzisiejszy w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Lubomierzu zatrudniony jest tylko jeden pracownik świadczący usługi opiekuńcze. Niestety, z uwagi na ograniczenia w transporcie publicznym, a także brakiem środka transportu po stronie tut. Ośrodka, usługami opiekuńczymi objęte są tylko osoby zamieszkujące na terenie miasta Lubomierz. Dlatego niezbędne jest zatrudnienie jeszcze co najmniej jednej osoby, która mogłaby świadczyć usługi opiekuńcze, w szczególności dla mieszkańców sołectw.

Ad. 9 Na czym obecnie polega praca opiekuna społecznego i ile obecnie osób korzysta z tej formy pomocy?

Osobie samotnej, która z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymaga pomocy innych osób, a jest jej pozbawiona, przysługuje pomoc w formie usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych.

2. Usługi opiekuńcze lub specjalistyczne usługi opiekuńcze mogą być przyznane również osobie, która wymaga pomocy innych osób, a rodzina, a także wspólnie niezamieszkujący małżonek, wstępni, zstępni nie mogą takiej pomocy zapewnić.

Usługi opiekuńcze obejmują pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, opiekę higieniczną, zaleconą przez lekarza pielęgnację oraz, w miarę możliwości, zapewnienie kontaktów z otoczeniem. Ośrodek pomocy społecznej, przyznając usługi opiekuńcze, ustala ich zakres, okres i miejsce świadczenia.

Rada gminy określa, w drodze uchwały, szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.

Na dzień 28 kwietnia 2020 roku z usług opiekuńczych świadczonych przez opiekuna osoby starszej korzysta 6 osób.

Ad. 10 Czy ktoś partycypuje w kosztach zatrudnienia opiekuna społecznego, czy może jest to pracownik opłacany ze środków MGOPS?

a) Rada gminy określa, w drodze uchwały, szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania;

b) osoby korzystające z usług opiekuńczych ponoszą koszt ich świadczenia, zgodnie z zasadami określonymi przez Radę.;

c) w naszym przypadku, pracownik świadczący usługi opiekuńcze jest etatowym pracownikiem naszego ośrodka i z tego tytułu pobiera wynagrodzenie.

Ad. 11 Czy do tej pory podejmowany był temat utworzenia dziennego domu lub klubu seniora?

Temat rozważenia możliwości utworzenia dziennego domu lub klubu dla seniorów poruszany był przeze mnie w trakcie omawiania sprawozdań z działalności Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej za rok 2016, 2017 oraz 2018.

Ad. 12 Czy Ośrodek ma jakiś pomysł na realizację tego zadania?

Celem utworzenia klubu lub dziennego domu dla seniorów byłoby w szczególności zapewnienie wsparcia seniorom (osobom nieaktywnym zawodowo w wieku 60+) przez umożliwienie korzystania z oferty na rzecz społecznej aktywizacji, w tym oferty prozdrowotnej, obejmującej także usługi w zakresie aktywności ruchowej lub kinezyterapii, a także oferty edukacyjnej, kulturalnej, rekreacyjnej i opiekuńczej, w zależności od potrzeb stwierdzonych w środowisku lokalnym. W ramach placówki udostępniana byłaby seniorom infrastruktura pozwalająca na aktywne spędzanie wolnego czasu, a także zaktywizowanie i zaangażowanie seniorów w działania samopomocowe i na rzecz środowiska lokalnego.

Ad. 13 Czy MGOPS ma jakąkolwiek wiedzę, ile osób chciałoby skorzystać z takiej formy?

Na dzień 31.12.2019r. liczba osób w wieku 60+ zamieszkujących na terenie Gminy Lubomierz wyniosła 1449 osób. W uzasadnieniu do Rządowego programu „Senior+” na lata 2015-2020 czytamy, że zgodnie z założeniami opracowanej przez Główny Urząd Statystyczny prognozy demograficznej, obejmującej okres do 2050r., w nadchodzących latach w Polsce nastąpi znaczne zmniejszenie liczby dzieci (w wieku 0–14 lat) i osób dorosłych (w wieku 15–59), natomiast zwiększy się liczba i udział osób w wieku co najmniej 60 lat. Udział ludności w wieku 60 lat i więcej w całej populacji wynosi obecnie prawie 23% (8,8 mln osób) wobec ok. 15% (5,6 mln) na początku lat 90. ub. wieku. Z opracowanej w 2014 r. prognozy ludności wynika, że w perspektywie do 2050 r. ogólna liczba ludności Polski zmniejszy się o ponad 4,5 mln, natomiast będzie wzrastać zarówno liczba, jak i odsetek osób w wieku 60 lat i więcej:

- w 2025 r. (za ok. 5 lat) osób w wieku co najmniej 60 lat będzie ponad 10 mln i będą stanowiły one prawie 28% ludności kraju,
- w 2035 r. (za ok. 15 lat) – 11,4 mln (32%), tj. prawie 1/3 populacji,
- w ostatnim roku prognozy (2050) ich udział wzrośnie do ponad 40% (13,7 mln osób w wieku co najmniej 60 lat).

Mediana wieku, czyli granica wieku, którą połowa populacji już przekroczyła, a druga połowa jeszcze nie osiągnęła, także ulegnie podwyższeniu z 38 lat w 2010 r. do 48,6 lat w 2035r.

Jednocześnie należy podkreślić, iż na skutek poprawiających się warunków życia wydłuża się średnia długość życia Polaków. Według GUS przeciętny czas trwania życia w 2014r. wynosił 73,8 lat dla mężczyzn, a dla kobiet 81,6 lat. Od 2000 r. przeciętny dalszy czas trwania życia w odniesieniu do mężczyzn, jak i kobiet, wzrósł o około 4 lata.

Wydłużająca się przeciętna długość życia, przy jednoczesnym spadku liczby urodzeń, sprawia, że w perspektywie najbliższych dwudziestu kilku lat nastąpi gwałtowny proces starzenia się ludności. Przedstawione powyżej zjawiska oraz zmiany struktury demograficznej powodują, iż Polska stoi przed szeregiem wyzwań związanych z planowaniem i kształtowaniem polityki w obszarze aktywności społecznej osób starszych.

Wobec tego stanu rzeczy istotne jest, aby podjęto działania bezpośrednio skierowane do seniorów.

Ad. 14 Czy w budżecie na rok 2020 ujęto zadania dotyczące zakupu samochodu?

W budżecie ośrodka na 2020 rok nie ujęto pozycji zakupu samochodu osobowego do celów służbowych, natomiast w mojej ocenie, zakup będzie możliwy, jeżeli ośrodek wygeneruje oszczędności oraz otrzyma współfinansowanie ze środków wojewody.

KIEROWNIK
Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy
Społecznej w Lubomierzu

Bogdan Łużny

Do wiadomości:

Burmistrz Gminy i Miasta Lubomierz